

[Elgaard.]

Gange, ogsaa i Dag, været Forretningsfolk hos mig, der nu maa se sig opsagt og stillet over for Spørgsmaalet om at betale en højere Leje. Vi er ikke blinde for, at noget saadant kan indtræffe, men naar man vurderer alle Forhold, der berører denne Sag, kan man heller ikke se bort fra, at naar de fire Femtedele af Københavns Forretninger, altsaa de, hvis Lokaler falder uden for Loven, kan eksistere uden Beskyttelse, kan det vel heller ikke være fuldkommen ødelæggende for den ene Femtedel, at den nu skal ud under samme Vilkaar, og derfor kan Venstre ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, men indstiller det til Forkastelse.

Christmas Møller: Jeg tør ikke paa-
staa, at den Skæbne, som Lovforslaget har haft i Udvalget, og det Resultat, Udvalget er kommet til, nemlig at et Flertal indstiller Lovforslaget til Vedtagelse uforandret og to Mindretal, henholdsvis Konservative og Venstre, indstiller det til Forkastelse, kan virke overraskende, thi efter den første Behandling, der havde fundet Sted her i det høje Ting, kunde der overhovedet ikke være Tvivl om, at hverken det andet Mindretal eller det Parti, jeg repræsenterer, vilde være med til en saadan Forlængelse af Huslejeloven; og man kan ogsaa lige saa godt med det samme gøre sig klart, at selv om det skulde falde den højtærede Minister ind i Løbet af længere eller vel snarere kortere Tid at komme med et Forslag igen — i den Retning er han jo temmelig ferm —, saa hjælper det ikke noget; Ministeren maa være klar over, som det ogsaa fremgaar af den Forhandling, der har fundet Sted i Udvalget, og af Udtalelserne i Mindretalsbetænkningerne, at det ikke vil kunne nytte, at Regeringspartierne søger at faa vor Medvirken til en varig Huslejeloggivning her i Landet. Vi har faaet Krigstidslovgivningen afviklet for Boligens Vedkommende, og man har Lov til at sige, at Erfaringen i Dag er den, at dette i meget høj Grad har kunnet lade sig gøre, og at Misbrug kun i meget ringe Grad har fundet Sted paa dette Omraade. Efter det Materiale, som er forelagt os af Ministeren, og som jo ikke kan siges at være særlig fyldestgørende, er det Antal Butikker, der kunde falde ind under Loven, meget ringe i Sammenligning med det samlede Antal Butikker i Storkøbenhavn, og kun af en eneste Grund ønskede Ministeren en Forlængelse af Loven, nemlig for at tage op til Behandling og Videreførelse, ikke blot en Forlængelse af Lovgivningen om Butiksleje, men af Huslejeloggivningen i al Al-

mindelighed. Til noget saadant har mit Parti og jeg ikke villet medvirke. Vi har derfor klart og tydeligt i Udvalget givet Udtryk for, at vor Stilling var den, at det maaske kunde forme sig saaledes, at paa et og andet Omraade Butikken vedrørende kunde særlige Lovregler være nødvendige, navnlig i Retning af længere Opsigelsesvarsel, men paa den anden Side maatte man ogsaa være klar over, at dette — bortset fra Aagerbestemmelserne — var det eneste Omraade, paa hvilket vi kunde medvirke til en varig Huslejeloggivning. Dette har ikke haft nogen Interesse for Ministeren eller for hans Partier, og naar Ministeren og hans Partier kun ønskede at faa gennemført en Forlængelse af Loven, saaledes som Lovforslaget giver Udtryk for, har der ikke været den fjerneste Anledning for os til at stille Ændringsforslag ud fra den Stilling, som vor Betænkning angiver.

Men dernæst synes jeg, at hele den Situation, som man er ved at komme ud i paa dette Omraade, jeg kan sige her i Byen, men til en vis Grad ogsaa her i Landet, er saa meningsløs og urimelig, i visse Henseender saa latterlig, at der er Grund til at føje nogle Bemærkninger hertil. Forholdet for Ministerens og Flertallets Vedkommende er i Virkeligheden dette, at den Betænkning, man har afgivet, det Lovforslag, man har fremlagt, de Bemærkninger, man knytter til det, i enhver Henseende er kemisk fri for Argumenter for at lovgive paa dette Omraade, og oven i Købet er Forholdet det, at den Stilling, som man fra det offentlige Side, i første Række fra Københavns Kommunes Side, indtager over for Butikslejere, er i flagrant Modstrid med hele den Beskyttelse, som man her siger man vil give, og det vil jeg gerne sige et Par enkelte Ord om.

Jeg vil dog gerne begynde med en Bemærkning om det, som man har sagt, at de handlende var imod den Stilling, de to Mindretal indtog, og i ganske særlig Grad naturligvis den Stilling, som Det konservative Folkeparti indtog. Vi ved jo alle sammen, at det ene radikale Mandat er tabt her i København ved det forhaabentlig snart kommende Valg, og at det andet er i Fare; derfor skraber man til sig, hvad man overhovedet kan, og det er der ikke noget at sige til; naar man sidder skidt i det, om jeg saa maa sige, maa man se at klare sig bedst muligt. Ved første Behandling var der som Bilag til Bemærkningerne til Lovforslaget — det findes i Tillæg A. Sp. 3447 — optrykt en Skrivelse fra Dansk Textil Unions Fællesudvalg, underskrevet af Over-